

enkelte Ændringer maaske kunde anses for tjenligt til at gaa ud i Livet som en Lov, der kunde anses for tilstrækkelig paa dette Omraade.

Vi ere altsaa nu komne saa vidt, at Forslaget foreligger til 2den Behandling efter, som sagt, at have foreligget Tinget i tre Samlinger. Det kan da ikke siges at være et Stykke Hastværksarbejde, der nu foreligger, og heller ikke kan det siges, at man her byder Befolkningen en Lov, hvis Tendens man ikke kendte noget til i Forvejen. Det har nu allerede det sidste Par Aar staaet tilstrækkelig klart, hvad det er, Forslagsstillerne tilsigte med denne Lov, og jeg føler mig ogsaa aldeles overbevist om, at hvad man her ønsker at faa gjort til gældende Bestemmelser paa dette Omraade, i det hele og store har Befolkningens Tilslutning. Vi have jo set talrige Resolutioner fra den Stand, som det særlig vil komme til at berøre, hvori man har udtalt fuldstændig Tilslutning til Forslaget, saaledes som det foreligger. Det er altsaa, kan man sige, den ene Part, den, som er mest interesseret i, om en saadan Lov bliver gennemført. Og fra den anden Parts Side, Publikum, den køvende Del af Befolkningen, har man ikke hørt nogen Protest, saa man maa gaa ud fra, som afgjort, at man fra den Side ikke har noget derimod. Forslagsstillerne ere derfor sikre paa, at man ganske rolig nu kan lade Forslaget gaa ud i Livet som vedtagen Lov, idet der ikke er nogen Tvivl om, at det vil vække almindelig Tilfredshed, og at kun ganske enkelte ville have noget imod det.

Disse faa Bemærkninger har jeg fundet Anledning til at forudskikke, inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Ændringsforslag. Forinden jeg gaar videre, vil jeg dog tillade mig endnu en lille Bemærkning. Ærede Medlemmer ville se, at skønt Lovforslaget saa ofte har været underkastet Udvalgsbehandling, fremkommer der dog her en hel Række af Ændringsforslag. Naar det er Tilfældet, er det, fordi man i Udvalget denne Gang har bestrebt sig for at faa de to Principper, som ere nedlagte i Lovforslaget, udskilte saaledes fra hinanden, at man for Fremtiden vil kunne være klar over, hvad i Loven der hører til det ene, og hvad der hører til det andet Princip. Man vil jo nemlig have lagt Mærke til, at foruden Kravet om at faa en Ændring i vor bestaaende Helligdagslovgivning opstilles der et andet Krav, nemlig om at faa gennemført en almindelig ugentlig Fridag for alle

dem, for hvem en saadan kan have Betydning. Princippet om den ugentlige Fridag kan siges at indeholdes i §§ 1 og 6, medens de følgende Paragraffer kunne henføres til Princippet om en Helligdagslovgivning. Jeg gør paa Forhaand opmærksom herpaa, for at man kan være klar over, hvorfor disse mange Ændringer ere stillede, og hvorfor de ere saa omfattende, som de i og for sig ere.

De første to Ændringsforslag til § 1 behøve ikke nogen særlig Omtale, da det nærmest er af sproglige Hensyn, de ere stillede, og de ikke indeholde nogen Realitet. Til § 2 er der stillet to Ændringsforslag. Af disse er Nr. 3 det, der egentlig opstiller det første Princip: Opnaaelse af en ugentlig Fridag for dem, hvem det interesserer. Her er i Korthed, klart og bestemt samlet de med hinanden beslægtede Forbudsbestemmelser, som særlig faa Betydning, idet det hedder, at Marked, Køb og Salg paa Gader, Torve, offentlige Pladser og i de handlendes Butikker og Lagere ikke maa finde Sted paa Folkekirkens Helligdage. Nævnte Butikker og Lagere skulle paa disse Dage være lukkede. Det samme gælder om Pantelaanerforretninger. Dette sidste er kommet ind som noget ganske nyt, simpelthen fordi man fra den Side har ønsket at komme med i Betragtning. Det siges altsaa her kort og klart, hvad det er man ønsker, der skal være bestemt Forbud imod paa Helligdage.

I den næste Ændring, Nr. 4, komme saa alle de Undtagelsesbestemmelser, som Udvalget har fundet det nødvendigt at hjemle. Naar man i det første Punkt siger, hvilke Virksomheder Forbudet angaar, har man fundet det rigtigst umiddelbart derefter at fremkomme med de Bestemmelser, der angaa Undtagelserne. Man vil se, at hvad der undtages, er Apoteker, Brød- og Mælkeudsalg samt Udsalg af Aviser. De maa holdes aabne hele Dagen, medens Butikker, hvor der udelukkende handles med levende Blomster, maa være aabne til Kl. 9 Formiddag. Det er det eneste, der er blevet tilbage af Handel med de saakaldte let fordærvelige Varer, hvormed man har ment, at der maatte kunne handles til Kl. 9, saaledes som Forholdet er under den gamle Lov. Det skal bemærkes her, at med Hensyn til Brød- og Mælkeudsalg er, efter hvad der er oplyst for Udvalget, Forholdet det, at de i Reglen ikke alene ere Udsalg af Mælk og Brød, men at der ogsaa findes forskellige andre Ting til Forhandling i dem. Det